

РЕШЕНИЕ

№ 21

гр. Кубрат, 23.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КУБРАТ, II - РИ СЪСТАВ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Диана П. Петрова Енева

при участието на секретаря Павлина П. Иванова
като разгледа докладваното от Диана П. Петрова Енева Гражданско дело № 20233320100058 по описа за 2023 година

за да се произнесе съобрази следното:

Производство по обективно съединени иски с правно основание в разпоредбите на чл. 432, ал. 1 КЗ, във вр. с чл. 45, чл. 52 и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, предявени по реда на чл. 124 от ГПК.

Ищецът - В. М. П., ЕГН ***** от г** в качеството на негов пълномощник, като твърди, че: на 21.11.2022 г., пътувайки със собствения си автомобил „Рено Сценик“ с рег. № ** в гр. Кубрат по улица „Цар Борис I“, непосредствено след кръстовището с ул. „Витоша“, посока гр. Разград, като участник в движението с предимство, е блъснат от управлявания от Д. С. К. багер –товарач, марка „JCB 4 CX“, с рег. № РР 06010, собственост на Община – Кубрат, при извършване неправомерно от водача маневра назад, като не е пропуснал автомобила с предимство, удостоверено от съставения за ПТП Протокол от 21.11.2022 г. на ОДМВР – Разград, РУ – Кубрат, като в рамките на административното производство вината на водача Д. К. е установена безспорно; автомобилът, с който е блъснат, притежава, сключена от собственика му Община – Кубрат задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ с ответното дружество по застрахователен договор/ полица № БГ 07122002856176, описана в Констативен протокол за ПТП от 21.11.2022 г.; в следствие на ПТП са му причинени имуществени и неимуществени вреди - собствения му лек автомобил „Рено Сценик“ с рег. № ** бил увреден до степен, водеща до необходимост от бракуването му, а самият той търпял в период от 3 седмици физически болки и страдания, включително психически травми – изживял негативни емоции, безпокойство за здравето си и стрес, въпреки това и въпреки представянето на застрахователя на всички необходими документи за определяне на претендираното от него застрахователно обезщетение в размер на 2 695.50 лева – за имуществени вреди, и 1 500.00 лева – неимуществени вреди, по

образувана при застрахователя щета № TEMP1500117547, са му признати и платени единствено имуществени вреди в размер на 904.50 лева, поради което моли съда да осъди ответното „Застрахователно дружество Евроинс“ – АД, ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление в гр. София, бул. „Христофор Колумб“ № 43, представлявано от Д. с. Д. – прокурист, и Р.Г. – член на управителния съвет, да му плати сумите: 1 250.00 лева – частичен иск от общо претендирана сума в размер на 2 695.50 лева, застрахователно обезщетение за имуществени вреди; и 500.00 лева – частичен иск от общо 1 500.00 лева, застрахователно обезщетение за неимуществени вреди по застрахователна полица № БГ 07122002856176, и двете по повод заведена щета № TEMP1500117547, за обезщетяване на претърпени на 21.11.2022 г. при пътно – транспортно произшествие (ПТП) вреди от В. М. П., ЕГН *****, срещу ответното дружество като застраховател по сключен договор за „Гражданска отговорност“ със собственика на багер – товарач „JCB 4 CX“, с рег. № PP 06010, собственост на Община - Кубрат, осъществено по вина на водача Д. С. К., ведно с законната лихва, считано от датата на завеждане на исковата молба – 26.01.2023 г., до окончателното изпълнение на задълженията, както и заявява искане за присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – „Застрахователно дружество Евроинс“ – АД, ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление в гр. София, бул. „Христофор Колумб“ № 43, представлявано от Д. с. Д. – прокурист, и Р.Г. – член на управителния съвет, редовно уведомен на 15.02.2023 г., изпраща писмен отговор в 1-месечния срок, постъпил с вх. № 619/ 01.03.2023 г., с който заявява становище за допустимост, но неоснователност и недоказаност на исковите претенции. Като не оспорва, а изрично признава, че с дружеството е сключена със собственика застраховка „Гражданска отговорност“ за багер –товарач, марка „JCB 4 CX“, с рег. № PP 06010, собственост на Община - Кубрат, със срок на застрахователно покритие от 26.09.2022 г.до 25.09.2023 г., както и че ищеца В. М. П., ЕГН *****, е предявил извънсъдебна претенция, по която е образувана при застрахователя щета № TEMP1500117547, по която му е определено и изплатено дължимото обезщетение в размер на 904.50 лева; на 03.01.2023 г. В. П. е заявил възражение относно размера на определеното му обезщетение, в следствие на което му е определено допълнително обезщетение в размер на 635.50 лева и му е указано да представи доказателство за прекратена регистрация на превозното средство, каквото след напомняне е представил на 06.02.2023 г., оспорва всички останали твърдения на ищеца и заявява следните възражения: 1/ оспорва твърденията на ищеца, че е пострадал при осъщественото вредоносно събитие – няма доказателства за извършени прегледи и проведено лечение; не отговарят на истината и твърденията за физически и психически дискомфорт, стрес и т.н.; 2/ по отношение на имуществените вреди признава, че действително е налице тотална щета, тъй като разходите, необходими за поправката надвишават 70 % от действителната стойност на вещта, поради което е налице тотална щета по см.на чл. 390, ал. 2 КЗ, и като твърдят, че стойността на запазените части – двигател и скоростна кутия, както и получената цена за предаването му на вторични суровини, следва да бъдат приспаднати от действителната стойност на автомобила, поради което счита обезщетението за правилно определено в размера, в каквото

е и изплатено, за което по делото, видно от исковата молба, не се спори. Предвид изложеното, моли съда да отхвърли изцяло предявените искиви претенции като неоснователни и недоказани и претендира присъждане на разноски в полза на дружеството, вкл. и за юрисконсултско възнаграждение в определен от съда размер. Заявява възражение за прекомерност на платеното от ищеца адв.възнаграждение в размер над минималния.

В проведеното открито съдебно заседание страните поддържат изразените позиции по спора, чрез процесуалните си представители.

С протоколно определение от 25.02.2022 г. съдът е допуснал по искане на ищеца изменение в размера на предявения частичен иск от 1 250.00 лева до сумата 510.50 лева, обезщетение за имуществени вреди, на основание чл. 214 ГПК.

С Решение № 99/ 14.07.2023 г., постановено по делото, съдът, цитирам:

„ОСЪЖДА „Застрахователно дружество Евроинс“ – АД, ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление в гр. София, бул. „Христофор Колумб“ № 43, представлявано от Д. с. Д. – прокурист, и Р.Г. – член на управителния съвет, **да плати** на В. М. П., ЕГН ***** от г** сумата 510.00 (петстотин и десет) лева, частичен иск от целия в размер на 2 695.50 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди на собствения на ищеца лек автомобил „Рено Сценик“ с рег. № ** - увреден до степен, водеща до необходимост от бракуването му, настъпили в резултат на реализирано на 21.11.2022 г., около 10.45 часа, пътно – транспортно произшествие в гр. Кубрат, по улица „Цар Борис І“, непосредствено след кръстовището с ул. „Витоша“, посока гр. Разград, причинено по вина на водача Д. С. К. на багер –товарач, марка „JCB 4 CX“, с рег. № PP 06010, собственост на Община – Кубрат, застрахован по договор за гражданска отговорност при ответното дружество, на основание чл. 432, ал. 1, във вр. с чл. 390, ал. 2 от КЗ, във вр. с чл. 45 ЗЗД, ведно с законната лихва върху тази сума, считано от 03.02.2023 г., до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА „Застрахователно дружество Евроинс“ – АД, ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление в гр. София, бул. „Христофор Колумб“ № 43, представлявано от Д. с. Д. – прокурист, и Р.Г. – член на управителния съвет, **да плати** на В. М. П., ЕГН ***** от г** на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, за разноски по делото във връзка с уважената искова претенция за присъждане на обезщетение за имуществените му вреди от ПТП на 21.11.2022 г., сумата 650.00 (шестстотин и петдесет) лева, като отхвърля искането за разликата от 400.00 до 700.00 лева – платено адвокатско възнаграждение, по уважено възражение за прекомерност на същото.

ПРЕКРАТЯВА производството по предявения от В. М. П., ЕГН ***** от г** срещу

„Застрахователно дружество Евроинс“ – АД, ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление в гр. София, бул. „Христофор Колумб“ № 43, представлявано от Д. с. Д. – прокурист, и Р.Г. – член на управителния съвет, иск за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди - частично 500.00 лева, от общо претендирани 1 500.00 лева, настъпили в резултат на реализирано на 21.11.2022 г., около 10.45 часа, пътно –

транспортно произшествие в гр. Кубрат, по улица „Цар Борис I“, непосредствено след кръстовището с ул. „Витоша“, посока гр. Разград, причинено по вина на водача Д. С. К. на багер –товарач, марка „JCB 4 CX“, с рег. № PP 06010, собственост на Община – Кубрат, застрахован по договор за гражданска отговорност при ответното дружество, тъй като такива в качеството си на пострададо по см. на чл. 478, ал. 1 КЗ лице - което е претърпяло телесно увреждане от моторно превозно средство, за обезвреда не е предявил към застрахователя с нарочна застрахователна претенция по реда на чл. 380 КЗ, поради което същата се явява недопустима.

ОСЪЖДА В. М. П., ЕГН ***** от г** да плати на „Застрахователно дружество Евроинс“ – АД, ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление в гр. София, бул. „Христофор Колумб“ № 43, представлявано от Д. с. Д. – прокурист, и Р.Г. – член на управителния съвет, представлявани от юрисконсулт Й. С., за разноски по делото по отношение на прекратената искова претенция, на основание чл. 78, ал. 4 ГПК, юрисконсултско възнаграждение в размер на 150.00 (сто и петдесет) лева.“

По жалба на ищеца във въззивно производство с Решение № 194/ 29.11.2023 г., постановено по в.гр. дело № 289/ 2023 г. по описа на ОС – Разград е отменено постановеното като част от Решение № 99/ 14.07.2023 г. Определение за прекратяване на производството по предявения срещу ответника иск за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди - частично 500.00 лева, от общо претендирани 1 500.00 лева, настъпили в резултат на реализирано на 21.11.2022 г., около 10.45 часа, пътно – транспортно произшествие в гр. Кубрат, по улица „Цар Борис I“, непосредствено след кръстовището с ул. „Витоша“, посока гр. Разград, причинено по вина на водача Д. С. К. на багер –товарач, марка „JCB 4 CX“, с рег. № PP 06010, собственост на Община – Кубрат, застрахован по договор за гражданска отговорност при ответното дружество, тъй като в хода на въззивното производство е отпаднала процесуалната пречка за надлежното упражняване на правото на иск от ищеца – той на 19.07.2023 г. е предявил застрахователната си претенция за плащане на обезщетение за неимуществени вреди; към момента на постановяване на въззивното решение е изтекъл тримесечния срок по чл. 496, ал. 1 КЗ и не са налице данни за произнасяне от страна на застрахователното дружество или за плащане по претенцията; понастоящем – 28.11.2023 г., въззивният съд е приел искът за допустим и подлежащ на разглеждане, поради което е отменил прекратяването и е върнал делото за разглеждане от районния съд.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и съобрази приложимия закон, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Нормата на чл. 498, ал. 3 КЗ обвързва допустимостта на прекия иск с наличието на започната процедура по доброволно уреждане на отношенията между пострадалия при ПТП и застрахователя по задължителна застраховка "Гражданска отговорност". В случая се установява, че претенцията на ищеца е предявена за обезщетяване на неимуществени вреди от ПТП в хода на съдебното производство - на 19.07.2023 г., получена е от дружеството застраховател на неустановена дата, но несъмнено - л. 23 от в.гр.дело № 289/ 2023 г. по

описа на ОС – Разград, по нея ответникът – застраховател, е образувал преписка по щета № ТЕМР*****/ 2023 г. във връзка с която не изплатил претендираното с заявлението обезщетение за неимуществени вреди, проц.представител на застрахователното дружество – ответник по делото, в о.с.з. признава, че плащането на такова обезщетение на ищеца е отказано.

При това положение, след като специалното рекламационно производство е отпочнато, но ищецът не е съгласен с отказа на застрахователя да му изплати обезщетение за неимуществени вреди, съдът намира, че са налице кумулативно необходимите условия, въведени с чл. 498, ал. 3, предл. последно от КЗ, от което разпореждане на въззивната инстанция следва, че предявената по съдебен ред претенция относно основанието и размера на предявеното за плащане обезщетение за неимуществени вреди, се явява допустима .

За успешното провеждане на прекия иск срещу застрахователя с правно основание чл. 432, ал. 1 от КЗ, в тежест на ищеца е да установи при условията на пълно и главно доказване наличието на 1) валидно сключен договор за застраховка "Гражданска отговорност" между увредилото го лице и ответника, 2) настъпило увреждане, причинено от виновно и противоправно деяние, от страна на застрахования, 3) причинна връзка между деянието и вредоносния резултат, както и 4) вида и размера на претърпените неимуществени вреди.

По делото на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и 4 от ГПК е прието за безспорно и ненуждаещо се от доказване, че с дружеството е сключена със собственика Община - Кубрат застраховка „Гражданска отговорност” за багер – товарач, марка „JCB 4 CX“, с рег. № РР 06010, със срок на застрахователно покритие от 26.09.2022 г.до 25.09.2023 г., както и че ищецът В. М. П., ЕГН *****, е предявил извънсъдебна претенция, по която е образувана при застрахователя щета № ТЕМР1500117547, по която му е определено и изплатено дължимото обезщетение за причинени му имуществени вреди в първоначален размер 904.50 лева, увеличен по повод депозирано на 03.01.2023 г. от В. П. възражение относно размера на определеното му обезщетение, с определено допълнително обезщетение в размер на 635.50 лева, с което му е изплатено общо застрахователно обезщетение за сумата 1 540.00 лв., както и че по предявената по – късно претенция за плащане на обезщетение за причинени на ищеца неимуществени вреди и налице отказ на ответника да плати такова.

От представения по делото – л. 8, протокол за ПТП № 1755727/ 21.11.2022 г., се установява, че на 21.11.2022 г. ищецът, пътувайки със собствения си автомобил „Рено Сценик“ с рег. № **, в гр. Кубрат по улица „Цар Борис I“, непосредствено след кръстовището с ул. „Витоша“, в посока към гр. Разград, като участник в движението с предимство, е блъснат от управлявания от Д. С. К. багер – товарач, марка „JCB 4 CX“, с рег. № РР 06010, собственост на Община – Кубрат, поради извършване неправомерно от водача на багера - товарач маневра назад, като не е пропуснал автомобила с предимство, както и че в рамките на образувано административнонаказателно производство вината на водача Д. К. е установена безспорно. Този протокол е един от трите способа за документиране факта и последиците от настъпило ПТП, предвидени в чл. 2 от НАРЕДБА № Из-41 от 12.01.2009 г.

за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между Министерството на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Гаранционния фонд, в частност чл. 2, ал. 1, т. 2 - протокол за ПТП с материални щети; същият представлява официален свидетелстващ документ, издаден от служебно лице в кръга на удостоверителната му власт (младши автоконтрольор от състава на РУ – Кубрат) и притежава обвързваща доказателствена сила, до доказване на противното, по отношение на лично възприетите от съставителя обстоятелства – факта на настъпилото ПТП, състоянието на пътя, уврежданията по авариралите МПС, местоположението на автомобилите спрямо пътното платно, както и датата и часа на тези факти. Насрещно доказване не е проведено от страната ответник, поради което данните от протокола следва да се възприемат изцяло.

Относно претендираните неимуществени вреди с исковата си молба ищецът твърди, че е търпял в период от 3 седмици физически болки и страдания, включително психически травми – изживял негативни емоции, безпокойство за здравето си и стрес.

С показанията си, дадени в о.с.з. на 21.06.2023 г., разпитания по инициатива на ищеца свидетел – Пейчо Петров, твърди, че е близък приятел на ищеца от много години, били са съученици; в деня на пътния инцидент пили кафе, разделили се и 10 минути по – късно В. му се обадил по телефона, викал го при себе си, тъй като станала беля; отишъл на мястото на инцидента и видял полиция, трактор, заварил В. пребледнял, уплашен, казал, че са го блъснали – има предвид, че са блъснали управлявания от него автомобил; виждал приятеля си объркан – не можел да му обясни точно какво се е случило, знаел, че В. не е добре със сърцето и му предложил да отидат в „бърза помощ“, но той предпочел да последва съвета на полицаите първо да отиде в застрахователното дружество с документите за пътния инцидент; свидетелят му помогнал да си събере документите и го съпроводил до офис на застрахователя в град Кубрат; след това отново му предложил да посети „бърза помощ“, но В. искал да си отиде вкъщи, за да си почива; на следващия ден в телефонен разговор между тях го уведомил, че го болят „левите ръка и крак“, бил тревожен, че е останал без кола, а той без кола бил нищо, поради което почнали да търсят кола за покупка – ходили на огледи из авто - къщи.

Видно от показанията на призования по инициатива на ответното дружество свидетел Д. К. – без родство и отношения със страните по делото, водач на причинилото ПТП МПС: багер – товарач, марка „JCB 4 CX“, с рег. № PP 06010, собственост на Община – Кубрат, сблъсъкът между управляваното от него и управляваното от ищеца МПС – лек автомобил, бил локализиран в задните части и на двете МПС, не бил силен; и двамата слезли от управляваните МПС и той възприел ищеца като мъж на възраст, слязъл от автомобила си на собствен ход, не е припадал, нямал проблеми – има предвид физически увреждания, не казал да има оплаквания; не изглеждал нито болен, нито притеснен.

По делото на л. 6 и 7 е представено свидетелство за регистрация част I на процесния автомобил „Рено Сценик“ с рег. № **, в което като собственик на автомобила е посочен ищеца В. П., поради което и предвид официалния характер на документа и с оглед разпоредбата на чл. 33, ал. 2 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет,

пускане в движение и спиране от движение на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, съгласно която част I на свидетелството за регистрация удостоверява правото на разпореждане на собственика с превозното средство, съдът приема за установено безспорно, че ищеца е собственик на увредения автомобил, който е управлявал в момента на ПТП.

Относно претендираните имуществени вреди по отношение на страните е влязло в сила на 09.09.2023 г. Решение № 99/ 14.07.2023 г., постановено по наст.дело.

Видно от същото, съответно на документите, съставляващи преписка по образуваната щета № ТЕМР1500117547, ответникът е признал извънсъдебно с изрични актове и конклюдентни действия всички материални предпоставки и наличието на правопораждащите факти по първите три пункта от фактическия състав на претенцията по чл. 432, ал. 1 от КЗ, относно претендираната от ищеца обезвреда на причинени му неимуществени вреди от ПТП от 21.11.2022 г., обуславящи предявяването на спорното материално право; с оглед липсата на репарирание чрез доброволно изпълнение – отказано е изрично плащане на обезщетение, претендирано размер на 1 500.00 лева, от които предявени като частичен иск за плащане 500.00 лева, от което следва че исковата претенция в частта относно претендираните за обезвреда неимуществени вреди е доказана по основание.

Събраните по делото гласни доказателства, относно вида и размера на причинените на ищеца от процесното ПТП неимуществени вреди, не установяват годно твърденията на ищеца, че е че е търпял в период от 3 седмици физически болки и страдания, включително психически травми – изживял негативни емоции, безпокойство за здравето си и стрес в продължение на 3 седмици.

За първите, определени като физически болки, няма никакви писмени данни за причинени на ищеца от ПТП телесни увреждания – рани, счупвания, натъртвания и пр., поради което съдът дава вяра на показанията на причинителя на ПТП – св. Д. К., несъмнено присъствал на мястото на произшествието, възприел ищеца като мъж на възраст – обективно 67-годишен, слязъл от автомобила си на собствен ход, не е припадал, нямал проблеми – има предвид физически увреждания, обективно възприятие, не е уведомил да има оплаквания; не изглеждал болен и притеснен. Обосновава липсата на телесни увреждания с обективно и безспорно установения по делото механизъм на ПТП, изразило се в не силно съприкосновение между управлявания от него товарен автомобил и лекия автомобил, локализирано в задните части и на двете МПС, при което е останало незасегнато мястото или зоната на присъствие на тялото на водача на лекия автомобил.

Че обективно на ищеца не са били причинени телесни увреждания показания дава и посочения от него свидетел – П. Петров, който видял приятеля си притеснен, искал да го съпроводи до Бърза помощ, но той отказал. Не дава информация в същия или в следващите дни ищецът да е търсил помощ за установяване и лечение на причинени му от ПТП физически увреждания, не дава информация за психическа травма, от гледна точка на медицинската наука – напр.постравматично психическо разстройство, поради което съдът приема, че несъмнено ищецът в следствие на преживяното ПТП е изживял единствено

краткосрочно негативна емоция, стрес и безпокойство за здравето си.

При липсата на представената по делото медицинска документация, удостоверяваща конкретни физически и психически увреди на ищеца, както и с оглед на липсата на твърдения, че такива в следствие на инцидента са налице и към настоящия момент, не е необходимо заключение на съдебномедицинска експертиза, сочена в условията на евентуалност доказателствено искане на ищеца, тъй като вещото лице няма нужда да излага пред съда теоретичните си знания и компетентност относно хипотетични факти и обстоятелства.

По делото липсват писмени данни, изходящи от специалист психиатър/психотерапевт, касаещи както разпознаването на психическа травма, така и психотерапевтични схеми, целящи изследване, потвърждаване и последваща, приложена специализирана психиатрична/психотерапевтична помощ спрямо В. П.Елица Василева от вещо лице - специалист.

Доколкото понесените от ищеца неимуществени вреди, изразили се в изживяно единствено и краткосрочно негативна емоция, стрес и безпокойство за здравето му, за не повече от час след инцидента, които не са му попречили още в същия ден да защити непосредствените си имуществени интереси във връзка с плащане на обезщетение за причинените на собствения му автомобил повреди, а на следващия ден да започне активно да си търси нов автомобил чрез лични посещения на авто-къщи в района, при липса на каквито и да било доказателства за изживени от него болки и страдания от обективно нанесени му травматични увреждания, съгласно свидетелските показания на негов близък – св. П. Петров, и другия участник в пътния инцидент, съдът приема, че изживяната краткосрочно негативна емоция, стрес и безпокойство за здравето на участник в ПТП, съставляващи общоизвестни факти, се явяват пряка и непосредствена последица от деянието, и като такива те подлежат на репарация, като обезщетението следва да се определи от съда по справедливост по арг. от чл. 52 от ЗЗД.

При определяне на размера на обезщетенията за неимуществените вреди следва да бъде съобразено ППВС № 4/1968 год., т.11, според което същите се възмездяват от съда по справедливост. Понятието "справедливост" по смисъла на чл. 52 ЗЗД е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. В процесния случай, при определяне на размера на обезщетението, съдът като има предвид възрастта на ищцата – на 67-годишна възраст, пенсионна, без доказателства за трудова/бизнес ангажираност; степента и вида на увредите – краткосрочно негативна емоция, стрес и безпокойство за здравето му, за не повече от час след инцидента, след което ищецът е бил способен и годен, т.е. излязъл от стреса и възстановил нормалното си умствено и психическо състояние, позволило му да продължи да се грижи за защита на засегнатия от ПТП свой имуществен интерес, справедливо би било да се определи обезщетение в размер на сумата от 200.00 лв., съставляваща около 25 % от минималната месечна работна заплата в страната за 2023 г. За разликата до предявената като частична искова претенция в размер на 500.00 лева, искът е

неоснователен и недоказан.

Видно от цитираното по – горе решение на ОС – Разград, същият е приел за безспорно, че застрахователната претенция за обезщетение за неимуществени вреди е предявена пред дружеството застраховател на 19.07.2023 г., което е условие за поставяне на застрахователя в забава в съответствие с разпоредбата на чл. 429, ал. 3, изр. второ КЗ, съгласно която лихвите за забава на застрахования по ал. 2, т. 2, за които той отговаря пред увреденото лице, се плащат от застрахователя само в рамките на застрахователната сума (лимита на отговорност), в който случай от застрахователя се плащат само лихвите за забава, дължими от застрахования, считано от датата на уведомяването от застрахования за настъпването на застрахователното събитие по реда на чл. 430, ал. 1, т. 2 или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна.

Следователно в полза на ищеца следва да се присъди акцесорното вземане за законна лихва върху главницата за настъпилите неимуществени вреди в размер на 200.00 (двеста) лева, считано от същата дата – 19.07.2023 г., а не от датата на подаване на исковата молба – 25.01.2023 г., към който момент процесната искова претенция е била недопустима, начислявана до окончателното ѝ изплащане.

По разноските:

Предвид изхода на спора, съставляващ частично – за 40 %, уважаване на предявената искова претенция – за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди, и прекратяване на производството по втората искова претенция – за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди, направените от ищеца разноски за водене на уважената следва да бъдат възложени в тежест на ответника, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, съразмерно с уважената част.

Съответно на представения списък по чл. 80 от ГПК – л. 157 от делото, недатиран и приложен към становище вх. № 439/ 05.02.2024 г., и доказателства за сторени разноски за държавна такса – 50.00 лева; и от платеното в брой адвокатско възнаграждение за този иск в размер на 400.00 лева – 200.00 лева, който съдът намира за справедлив и обоснован, по смисъла на чл. 36, ал. 2 ЗАДв., без да се съобразява с правилата на Наредба № 1/ 09.07.2004 г. за минималните адв.възнаграждения(Решение на СЕС от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 г.), тъй като съдът намира заявеното от ответника възражение за прекомерност на същото, с оглед обичайната и неусложнена фактическа и правна сложност на делото, за основателно, намалени с 60 %, съответно на отхвърлената част от иска, в следствие на което определя общо разноски в размер на 100.00 лева. Неоснователна намира претенцията на ищеца да бъде осъден ответника да му плати за разноски по делото и сумата 250.00 лева за платеното от него адв. възнаграждение при новото разглеждане на делото – в едно о.с.з. на 07.02.2023 г., тъй като същото е водено и проведено единствено поради небрежност на ищеца.

Съдът, намира за спорно до колко от първоинстанционния съд следва да се иска да се произнася и присъжда разноски, направени от страната във въззивното производство по

в.гр.дело № 289/ 2023 г. по описа на ОС – Разград, но доколкото същото му е възложено от въззивната инстанция с Решение № 194/ 28.11.2023 г., намира искането на страната за лишено от правно основание, тъй като същото е послужило на ищеца единствено за да отстрани процесуални пречки, обусловили недопустимост на исковата му претенция за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди срещу застрахователя, предявявайки искане за обезщетяването му за същите едва на 19.07.2023 г., т.е. в хода на въззивното производство, поради което разноските на ищеца – частен жалбоподател, по водене на същото не следва да се възлагат на насрещната страна. Липсва материално основание ответникът да носи имуществена отговорност за дадената на ищеца възможност да отстрани собствените си пропуски по водене на делото.

На основание чл. 78, ал. 4 от ГПК, на ответната страна се следват разноски, съразмерно с отхвърлената част от искова претенция за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди в размер над присъдените 200.00 лева до претендираните 500.00 лв. – частичен иск, от общо претендирано такова в размер на 1 500.00 лева, за юрисконсултско възнаграждение в размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 25, ал. 1 Наредба за заплащане на правната помощ, на 150.00 лева или сумата 90.00 лева.

Воден от изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Застрахователно дружество Евроинс“ – АД, ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление в гр. София, бул. „Христофор Колумб“ № 43, представлявано от Д. с. Д. – прокурист, и Р.Г. – член на управителния съвет, **да плати** на В. М. П., ЕГН ***** от г** сумата 200.00 (двеста) лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди – краткосрочно негативна емоция, стрес и безпокойство за здравето, от претендирани частично 500.00 лева, от общо претендирани 1 500.00 лева, настъпили в резултат на реализирано на 21.11.2022 г., около 10.45 часа, пътно – транспортно произшествие в гр. Кубрат, по улица „Цар Борис I“, непосредствено след кръстовището с ул. „Витоша“, посока гр. Разград, причинено по вина на водача Д. С. К. на багер –товарач, марка „JCB 4 CX“, с рег. № РР 06010, собственост на Община – Кубрат, застрахован по договор за гражданска отговорност при ответното дружество, на основание чл. 432, ал. 1, във вр. с чл.380, ал. 1 КЗ, във вр. с чл. 45 ЗЗД, ведно с законната лихва върху тази сума, считано от 19.07.2023 г. – датата на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА „Застрахователно дружество Евроинс“ – АД, ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление в гр. София, бул. „Христофор Колумб“ № 43, представлявано от Д. с. Д. – прокурист, и Р.Г. – член на управителния съвет, **да плати** на В. М. П., ЕГН ***** от г** на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, за разноски по делото във връзка с уважената искова претенция за присъждане на обезщетение за имуществените му

вреди от ПТП на 21.11.2022 г. и съразмерно с нея, сумата 100.00 (сто) лева, като отхвърля искането за разликата от 200.00 до 400.00 лева – платено адвокатско възнаграждение, по уважено възражение за прекомерност на същото, както и за претендираните: 250.00 лева – адвокатско възнаграждение по иска за неимуществени вреди по гр. дело № 58/ 2023 г. на РС – Кубрат при новото разглеждане на делото; и 500.00 лева – за адвокатско възнаграждение по иска за неимуществени вреди по в.гр. дело № 289/ 2023 г. на ОС – Разград.

ОСЪЖДА В. М. П., ЕГН ***** от г** да плати на „Застрахователно дружество Евроинс“ – АД, ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление в гр. София, бул. „Христофор Колумб“ № 43, представлявано от Д. с. Д. – прокурист, и Р.Г. – член на управителния съвет, представлявани от юрисконсулт Й. С., за разноси по делото по отношение на прекратената искова претенция, на основание чл. 78, ал. 4 ГПК, юрисконсултско възнаграждение в размер на 90.00 (деветдесет) лева.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от съобщаването му на страните, с връчване на препис, пред Окръжен съд – Разград.

Съдия при Районен съд – Кубрат: _____